

آغاز امامت امام زمان(عج) غدیری دیگر

سالروز آغاز امامت حضرت ولی عصر(عج) در حقیقت امتداد غدیر، بلکه خود غدیری دیگر است. باید در این چنین روزی با امام زمان(عج) بر اساس مفاد روایات و دعاها به ویژه دعای «عهد» پیمانی دوباره بست.

سالروز آغاز امامت حضرت ولی عصر(عج) در حقیقت امتداد غدیر، بلکه خود غدیری دیگر است. باید در این چنین روزی با امام زمان(عج) بر اساس مفاد روایات و دعاها به ویژه دعای «عهد» پیمانی دوباره بست. معرفت، محبت، ولایت و اطاعت برخی از اصول این پیمان نسبت به حضرت صاحب الزمان(عج) است.

به گزارش ایسنا، سالروز آغاز امامت حضرت ولی عصر(عج) در حقیقت امتداد غدیر، بلکه خود غدیری دیگر است. باید در این چنین روزی با امام زمان(عج) بر اساس مفاد روایات و دعاها به ویژه دعای «عهد» پیمانی دوباره بست. معرفت، محبت، ولایت و اطاعت برخی از اصول این پیمان نسبت به حضرت صاحب الزمان(عج) است.

غربت و مظلومیت، رشته ای است پیوسته، از غدیر تا کربلا و از کربلا تا غیبت. آنها که آرزو داشتند در سال دهم هجری، در سایه سار تک درخت وادی جحفه باشند تا با صاحب غدیر بیعت کنند، امروز باید با حجت معبود، مهدی موعود بیعت کنند و هر چه در توان دارند، از یاری امام زمان خود دریغ ندارند.

چنان که امام علی(ع) می فرماید: «خوشا به حال کسی که زمان او (حضرت مهدی علیه السلام) را درک کند، به دوره او ببینند و دوره او را شاهد باشد».

ایشان در جایی دیگر می فرماید: «هیچ مرده ای باقی نمی ماند، مگر اینکه شادی ظهور مهدی علیه السلام در قبرش به او می رسد و آنها در قبرهایشان با هم دیدار می کنند و یکدیگر را به قیام قائم علیه السلام بشارت می دهند».

نهم ربیع الاول مصادف است با آغاز امامت حضرت مهدی(عج) امام بزرگ و امید مستضعفان جهان، او خواهد آمد و جهان را از عدل و داد پر خواهد کرد همانگونه که از ظلم و جور، پر شده است.

ولایت امام زمان(عج) به عنوان سرپرستی و حاکمیت وی بر افراد جامعه هست و این ولایت رکن و اساس دین است؛ هم چنین کلید گشایشگر و راهنمای انسان مسلمان در همه ابعاد دین است.

معرفت، محبت و ولایت امام (عج)، زمینه ساز عهد و پیمان با ایشان است، چراکه عشق و ولایت بدون مسئولیت پذیری، هوس بیست نیست. عهد، التزام و نوعی تعهد پذیری در مقابل شخص یا کاری است و باید خود را به وظایفی که نسبت به امام زمان(عج) داریم ملتزم سازیم و با ایشان برای انجام آرمان هایش عهد ببندیم و کسانی می توانند در عصر ظهور به این عهدها عمل کنند که در عصر غیبت به پیمان خود با امام عصر (عج) عمل کرده باشند. عهد و اطاعت، تجلی و نمود عشق و محبت است و زمینه سازی برای ظهور ایشان، بسط عدالت و فرهنگ عدل پذیری در جامعه و نهادینه کردن آن است.

آغاز امامت آن حضرت، به مشیت الهی و برخی مصالح دیگر، با غیبت همراه بود که اولین غیبت ایشان به «غیبت صغرا» مشهور است که تا سال ۳۲۹ هجری قمری به طول انجامید. پس از آن، مرحله جدیدی از غیبت که به دوره «غیبت کبرا» معروف است، آغاز شد که تاکنون نیز ادامه دارد. این دوران، سخت ترین دوره امتحان مردم است؛ زیرا ارتباط مستقیم با امام (علیه السلام) برای همگان میسر نیست و نایب خاصی نیز وجود ندارد تا مردم به وسیله او بتوانند از آن حضرت، کسب تکلیف و پاسخ پرسش های شان را دریافت کنند.

در توصیف این برهه از زمان، تعبیرهای بسیاری در روایات وارد شده است که از وجود فتنه های بسیار خطرناک حکایت دارد. بشر در این دوره، به دلیل بی توجهی به ارزش های اصیل الهی و انسانی، با وجود برخورداری از زندگی به ظاهر زیبا، آراسته و مدرن به زندگی نکبت باری دچار می شود. بدین معنا که هر چند شکم ها سیر و زندگی پر زرق و برق خواهد بود، ولی روح ها مضطرب، نگران و سرگشته است و از دست دادن هدف و فلسفه درست زندگی، یکایک افراد بشر را به یأس و ناامیدی کشنده ای دچار می سازد.

در فرهنگ اصیل اسلامی، برای پیشگیری از دچار شدن به چنین وضعی، تحت عنوان «وظایف دوران غیبت»، رهنمودهای بسیار

مهمی از سوی پیامبر اکرم (ص) وائمه اطهار(ع) ارایه شده است. رعایت این موارد، سبب در امان ماندن از خطر انحراف است؛ زیرا پایبند نبودن به احکام الهی و از دست دادن ثبات فکری و اعتقادی صحیح، سبب آلودگی به فتنه های آخر الزمان خواهد شد.

۵ نشانه اصلی ظهور از دیدگاه امام صادق (ع)

نشانه های تخلف ناپذیر ظهور امام مهدی علیه السلام که بی هیچ تردیدی مقارن ظهور آن حضرت رخ خواهند داد و ارتباط گسست ناپذیری با آن دارند، پنج نشانه اند. برخی از این پنج نشانه، اندکی پیش از ظهور و برخی چند ماه پس از آمدن آن گرامی و برخی اندکی پیش از قیام نجات بخش و جهانی آن حضرت، پدیدار خواهند شد.

در این مورد، روایات بسیاری وارد شده است که با اندک تفاوت در ترتیب پیدایش این علائم و نشانه ها، آنها را نشان می دهد.

از امام صادق علیه السلام در مورد پنج نشانه حتمی ظهور نقل شده که ایشان می فرمایند: قیام و شورش سفیانی؛ خروج یمانی؛ کشته شدن نفس زکیه در مسجدالحرام؛ فرو رفتن زمین در منطقه «بیدا» و صیحه(ندای)آسمانی.

منابع:

بعثه مقام معظم رهبری

مصباح کفعمی ج ۲ ص ۵۳۳ – بحارالانوار ج ۵۰ ص ۳۳۵

مسارالشیعه ص ۲۸-۲۹

روایت معتبر محمد بن حسین: کمال الدین شیخ صدوق ج ۲ ص ۴۷۳

النعمانی، محمد بن ابراهیم & rlm; بن جعفر، کتاب الغیبه، ص & rlm; ۲۰۰، ج & rlm; ۱۶ /المجلسی، محمدباقر، بحارالانوار، ج & rlm; ۵۲، ص & rlm; ۱۴۰

شیخ طوسی، الغیبه، ص ۲۶۷؛ کمال الدین صدوق، ص ۶۴۹؛ ارشاد مفید، ج ۲، ص ۲۷۹؛ طبرسی، إعلام الوری، ص ۴۲۶.